

KURJER KRAKOWSKI

Cena przedpłaty: miesięcz. kwart.
 W Krakowie 90 cent. 2 zhr. 50 c.
 W całej Austrii 1 zhr. 15 „ 3 „ 25 „
 W Prus. i Niem. 25 sgr. 2 tal. 12 sgr.
 W Belg., Włosz. i Szw. 5 fr. 12 fr.
 We Francji i Anglii 6 fr. 15 fr.
 Numer pojedynczy 5 centów.
 W Krakowie odnośnienie do domów 10 c. mies.
 Redakcja i Administracja ul. Florjańska Nr. 355.

Wychodzi codziennie prócz poniedziałków i dni poświęconych o godz. 8 rano. — Listy niefrankowane nie przyjmują się. — Reklamacje nieopieczętowane wolne są od opłaty.
Ajencje Kurjera Krakowskiego. W Krakowie: księgarnia J. Czecha w Rynku, w Tarnowie: handel P. Müldnera, w Rzeszowie: księg. Pellara, w Przemyśle: księg. braci Jeleniów, we Lwowie: Ajencja dzienników A. J. Piątkowskiego, księg. Seyferta i Czajkowskiego, w Poznaniu: księgarnia A. J. Zupańskiego, w Wiedniu: Haasenstein et Vogler, Wien, Neuer-Markt Nr. 16.

Cena ogłoszeń (insetów).
 Od wiersza drobnego druku za każdorazowe umieszczenie 4 centy.
 Opłata stempłowa 30 cent. od każdego ogłoszenia za każdorazowe umieszczenie.
 Za ogłoszenia nadsyłane wprost do redakcji i płatne gotówką, stempel płaci wydawnictwo.
 Insety przyjmuje Z. J. Wywiakowski, ul. św. Anny, dom dra Balko.

Przegląd polityczny.

O przebiegu przesilenia ministerjalnego nie mamy żadnych faktycznych wiadomości. Kwestja osobista nie została jeszcze rozstrzygnięta. Pan Kaiserfeld był w poniedziałek przyjętym przez cesarza, trudno jednak z tego wnosić stanowczo, żeby miał zostać prezesem gabinetu, gdyż bardzo być może że go wzywano aby bliżej poznać usposobienie stronnictwa wierno-konstytucyjnego, którego zaufanie posiada.

Dzienniki, które dotychczas powstawały gwałtownie przeciw hr. Beustowi od ostatniej jego mowy zaprzestały tej taktyki. Program jego zależący na pojednaniu się z narodami zyskuje coraz więcej stronników.

Być może że ta zmiana usposobień ułatwi utworzenie się gabinetu, jeżeli zwłaszcza ludzie stojący na czele stronnictwa konstytucyjnego zechcą uznać, że pojednanie się z narodami nie prowadziłoby bynajmniej do osłabienia ale do wzmocnienia monarchji.

W sprawie sprzysiężenia nihilistów od-

kratego w Petersburgu bardzo skąpe i rzadne dochodzą nas wiadomości. Neczajewa, o którego aresztowaniu i ucieczce donieśliśmy, nie wykryto dotąd, zato aresztowano jednego z jego towarzyszy Uspeńskiego, a w skutek jego zeznań dokonano licznych aresztowań w Moskwie i Elizebetgradzie, i w Charkowie ustanowiono osobną komisję śledczą w celu wyśledzenia rozgałęzień tego sprzysiężenia w południowej Rosji.

Widoki ks. Montpensier jako kandydata na tron hiszpański polepszyły się znacznie od chwili odrzucenia przez kortezów wniosku wyłączenia Burbonów, o którym już donosiliśmy. Dzienniki donoszą, że oprócz ministra marynarki Topete, który otwarcie popiera kandydaturę księcia, i generał Prim ma być dobrze dla niego usposobiony.

Wiadomości polityczne.

Peszt, 25 stycznia. Wszystkie dzienniki tutejsze wyrażają się nader przychylnie o mo-

wie hr. Beusta, a *Pesti Naplo* i *Ung. Lloyd* widzą w niej stanowcze przystąpienie kancelarza do mniejszości ministerjalnej.

FRANCJA. Paryż, 25 stycznia. Mówią, że hr. Daru i Emil Ollivier zamierzają nakłonić cesarza do wznowienia interwencji dyplomatycznej w sprawie turecko-egipskiej na korzyść wicekróla. W tym celu miano już rozpocząć rokowania z Moskwą.

PRUSY. Berlin, 26 stycznia. Jak powiadają sesja parlamentu trwać będzie od 20 lutego do 8 kwietnia, po Wielkanocy zaś zbierze się parlament celny, a następnie na kilka tygodni sejm zwołanym zostanie.

WŁOCHY. Rzym, 25 stycznia. Reforma dyscypliny kościelnej obrządku wschodniego została z powodu oporu biskupów zaniechana. Kilku biskupów Propagandy odmawia podpisania adresu za dogmatem nieomylności.

Kronika.

* **Kraków 27 stycznia.** Wczoraj doszła nas *Gazeta Lwowska* jak zwykle, *Dziennik Lwowski* i *Gazeta*

Zmowy robotników.

Najtrudniejszemi do rozwiązania zagadkami są i pozostaną pewno na długo jeszcze zagadki ekonomji społecznej. Każda z nich wywołuje całą literaturę rozpraw i każda z nich w dziejach rozwoju społecznego ludzkości zapisuje się pamiętnymi faktami, a z statystyki przemawia potężną wymową cyfr, do których klucza napróżno przez całe nieraz pokolenia szukają najpraktyczniejsi myśliciele współcześni, nie mówiąc już o lekarstwie do rąk a zasadniczym, bo przed nim zwykle cofa się wiedza ekonomistów, lub podawane środki zaradcze najsilniejszą napotyka ją opozycję.

Do liczby takich zagadek należy kwestja walki kapitału z pracą i nierozłącznie z nią związana kwestja stowarzyszeń.

Od niedawna, bo może niewieleć jak od dziesiątka lat, perjodycznymi, ale coraz częstszymi stały się wiadomości, że tu lub ówdzie, w tym punkcie Europy lub innym, robotnicy tej lub owej gałęzi przemysłu zaprzestali pra-

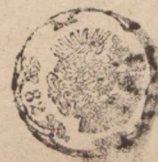
cy, domagając się od właścicieli fabryk i zakładów przemysłowych podwyższenia płacy i zmniejszenia godzin roboczych. Zmowy takie nie ograniczają się na prostem odmówieniu pracy. Stowarzyszone setki lub tysiące robotników potęgą masy stawiają zaporę wszelkiemu wyłamaniu się jednostki z pod zbiorowej woli, wywiązują się z tego gwałty lub krwawe starcia z władzą, chcącą protegować wolność osobistą jednostek, w końcu dopiero po dłuższej walce i po strasznych ekonomicznych klęskach, następuje zawieszenie broni, układy, i ustępują jedni albo drudzy: robotnicy zmuszeni niedostatkiem, albo przedsiębiorcy, zniewoleni brakiem rąk i stratami materialnymi jakie z tego powodu ponoszą.

Straty jakie w skutek tego cierpi bogactwo publiczne są nieobliczone i niepowetowane; wojna ta w skutkach swoich niemniej jest zgubną od średniowiecznych wojen feudalnych panów, którzy w zatargach między sobą pustoszyli ogniem i mieczem mienie nie tylko swoje ale i swych poddanych.

I u nas już, jak tego zmowa drukarzy lwowskich jest dowodem, zaczynają się obja-

wiać symptomy tej fatalnej choroby wieku, to jest walki pomiędzy pracą i kapitałem, których zadaniem jest pomagać sobie wzajemnie, a nie wyzyskiwać się nawzajem, nie od rzeczy więc będzie bliżej się nad nią zastanowić.

Nie ulega zaprzeczeniu, że kapitał jest potęgą, której bardzo łatwo nadużyć. Zgromadzony w ręku jednego lub niewielu przedsiębiorców może on dyktować prawa ludziom, którzy pracować muszą i pracują codziennie, aby móc żyć. Nie ulega zaprzeczeniu, że kapitał niewłaściwie przyswoił sobie nazwę chlebobdawcy, gdyż właściwie nie przedsiębiorcy, lecz robotnikowi należy się ten tytuł. Z drugiej jednak strony, jeżeli w zetknięciu się dwóch czynników ekonomicznych praca przyjmie z zasady taką taktykę, jaka jest nadużyciem ze strony kapitału; jeżeli silna stowarzyszeniem zechce się bronić przeciw despotyzmowi despotyzmem, jeżeli z eksploatowanej chce zostać eksploatującą, jeżeli w odwet za to, że ją wyzyskiwano chce wyzyskiwać, wtedy niknie słuszność jej praw i dążenia jej stają się równie wstrętnymi jak te przeciw

Narodowa tylko w półarkuszowym wydaniu. Ta ostatnia zamieszkała na czele następujące oświadczenie:

„Wczoraj zecery we wszystkich drukarniach porzucili robotę, mówiąc między sobą, iż dotąd nie wrócą do roboty, dopóki właściciele drukarni nie będą im tyle płacić, ile żądają. Przy dziennikach od dawna już tyle im płać, ile żądali. Pomimo tego, dla solidarności i dziennikarskiej zecery opuścili drukarnie. Z tego powodu nie wyszła wczoraj: *Gazeta Narodowa*, *Dziennik Ławowski* i *Polski*. Dzisiaj zaś wydają wszystkie dzienniki tylko po jednej stronicie wiadomości najważniejszych, gdyż tylko tyle uczynnie zecery wyskładać mogą.

* Dziś posiedzenie rady miejskiej.

* Koncert p. Nossek skrzypka i pani Nossek śpiewaczki odbędzie się w piątek 28 b. m. w sali hotelu Saskiego.

* Wczoraj po południu zakomunikowano nam list ze Lwowa z dnia 24 b. m. w sprawie zwoływania zecery, z którego wyjmujemy następujące słowa:

„Rzeczy przysły do tego stopnia, że porzuciliśmy wszyscy co do jednego robotę, a pryncypałowice pozamykali oficyny. Nie wiem jak długo pryncypałowice trwać będą w uporze, ale z naszej strony żaden wprzód do roboty nie stanie, dopóki nas nie zadowolą i nie zgodzą się na nasze słuszne żądania.

Różnica między nami a pryncypałami wynosi 1/3 centa od tysiąca n, t. j. żądamy po 19 centów od zwykłego zacu. Dzisiaj żaden dziennik nie wyszedł i żaden z towarzyszy nie pracuje czy to na pewne, czy od sztuki, czy przy gazetach, ani preserzy, ani maszyniści, jednym słowem *wszystkie drukarnie zamknięte*, nie wyjmując rządowej i może jeszcze tylko jedna *Gazeta Ławowska* wyjdzie, ale jutro już się nie ukaże, chyba że porozumienie nastąpi.

Jak widzimy różnica żądań zecerów od propozycji właścicieli nie wynosi nawet 2% ceny; za arkusz druku obejmujący 30.000 n, zecery żądają 5 złr. 70 c. właściciele dają 5 złr. 60 c. Przy takiej małej różnicy mamy nadzieję, że ugoda prędko nastąpi, i że świętowanie lwowskie zakończy się niezadługo.

W tej chwili dowiadujemy się, że i w Peszcie zecery zaprzestali pracować.

* W numerze niedzielnym umieściliśmy list jednego z tutejszych adwokatów, w którym tenże uskarżał się na nędzne opalanie sali audiencyjnej i biur tutejszego sądu krajowego, sądząc że prosta wzmianka o tej sprawie czysto domowej, zwróci uwagę przełożonych na ten opłakany stan, ubliżający w wysokim stopniu godności sądowej. Tymczasem przekonał się, że to co wystarczyłoby na całym świecie, w Krakowie nie wystarczy. Biurokracja jest niepoprawna a w swój zarozumiałości mniema się wyższą nad opinią publiczną. Z zadziwieniem bowiem przekonaliśmy się

na wczorajszych terminach, że stan rzeczy ten sam, jak go skreśliliśmy, że teraz gdy temperatura jeszcze jest mroźniejsza, naturalnie zimno we wszystkich biurach panuje nie do opisania. Quousque tandem! Spodziewamy się, że te powtarzane uwagi wystarczą.

* Zarząd towarzystwa przyjaciół oświaty w Krakowie zawiadamia członków towarzystwa, iż w dniu 18 lutego b. r. o godz. 6 wiecz., w sali radnej magistratu odbędzie się nadzwyczajne ogólne zgromadzenie.

* Podaną przez nas wiadomość o udziale p. Lepkowskiego w wydawnictwie Naglerowskiego powszechnego słownika artystów, prostujemy o tyle (iż jak się z prospektu i pierwszego zeszytu dowiadujemy) nie księgarz lipski Engelmanna, ale komitet redakcyjny tego dzieła zaprosił pana Lepkowskiego do objęcia redakcji części polskiej, tak jak część francuską oddano pp. J. Guiffrey, E. Kolloff, P. Manz, O. Mündler, F. Villot, — niemiecką pp. Eitelberger, Lübke, Springer, Schnasse, włoską Frizzoni, hiszpańską M. Zarco del Valle etc. Głównym redaktorem, naczelnikiem tego komitetu współpracowników jest dr. J. Meyer.

* Donosiliśmy już, że p. Bolesław Ładnowski wybrał na swój beneficjusz Calderona w przekładzie J. N. Kamińskiego p. t. *Lekarz swojego honoru*. Beneficjusz pana Ładnowskiego odbędzie się sobotę. Teatr nie wątpimy będzie przepelniony, gdyż niezawodnie tak arcydzieło znakomitego hiszpańskiego pisarza jak i imię zdolnego artysty, wychowawca sceny krakowskiej, ściągają bardzo liczną publiczność.

* W sobotę t. j. 29 b. m. wieczorem odbędzie się w zakładzie gimnastycznym szkoły wzorowej w gmachu p. Larissa półroczny popis publiczny z gimnastyki, w którym oprócz uczniów wspomnianej szkoły weźmie udział także młodzież dojrzała. Z powodu szczupłości sali, wstęp mieć będą tylko osoby zaproszone.

* *Gazeta Lwowska* ogłasza przegląd czynności policji w Krakowie w drugiej połowie 1869 r., z którego wyjmujemy następujące ciekawe cyfry:

W drugim półroczu 1869 policja aresztowała 2596 osób. Z tych oddano sądom cywilnym 564. Do dziennika podawczego zapisano 6640 podań, do dziennika przydziałnego 700. Paspportów wydano 1534, certyfikatów 3601, kart legitymacyjnych 98, książek służbowych 163, pozwoleń posiadania broni 33, pozwoleń na muzykę w lokalach publicznych 138, odebrano 19.409 meldunków od osób miejscowych, 9645 od osób zamiejscowych i uskuteczniło 202 dochodzeń co do tych ostatnich. Nadto załatwiła policja 646 spraw pojednawczych, przejrzała 40 sztuk teatralnych, 9 gazet, 143 broszur i pism ulotnych.

Ekspozytura policyjna w Podgórzu aresztowała w tym samym czasie 45 osób, z których 176 oddano sądom cywilnym.

* Dnia 22 b. m. stróż domu, w którym mieszkał

aptekarz Lubin rodem z Galicji, znalazł go bez przytomności. Przywołany lekarz skonstatował otrucie. Zadano mu natychmiast środki przeciw truciznie i uratowano. Znaczne straty na liczbowej loterii, jakie poniósł młody ten człowiek, skłoniły go do odebrania sobie życia.

* W zeszłą środę w Balicach odbyło się polowanie, na którym zabito 65 zajęcy, 2 rogacze i 2 cietrzewie.

* Ministerstwo skarbu zamianowało powiatowych komisarzy skarbowych I klasy, Antoniego Jana i Ludwika Raczyńskiego powiatowymi komisarzami skarbowymi I klasy wyższej kategorii, a powiatowych komisarzy skarbowych II klasy Jana Kowanikad, Maksymiljana Ludwiga i Władysława Moscha powiatowymi komisarzami skarbowymi I klasy przy galicyjskich powiatowych dyrekcjach skarbowych.

Krajowa dyrekcja skarbu we Lwowie mianowała konceptistę Alojzego Hufskiego powiatowym komisarzem skarbowym III klasy.

* W lwowskim szpitalu powszechnym pozostało z końcem listopada z. r. 692 chorych, w grudniu wstąpiło 478, było zatem chorych leczących się w tym miesiącu 1180. Z tych wydano: uzdrowionych 395, niewyleczonych 35, umarło 40, razem 449; pozostało więc z końcem grudnia 1869 do dalszego pielęgnowania 684 chorych.

* W Jarosławiu 22 b. m. dziesięcioletni chłopiec bawiąc się strzelbą nabił swego ojca zastrzelił siedmioletnią córkę pensjonowanego porucznika Józefa S.

* Niedawno skradziono z registry sądowi powiatowego w Dolinie różne akta oraz znaczki stemplowe i weksle na 872 złr. Złodziej dostał się oknem i pozostawił po sobie ślady krwi.

* *Warszawska Gazeta Handlowa* donosi, że droga żelazna „prawego brzegu Wisły“ przez Jabłonów, Grudziąż, Kwidzyn, Malbork znalazła w pruskim ministerstwie przychylnie przyjęcie. Za to projektowi kolei mławsko-gdańskiej stawiają trudności, albowiem ministerjum wojny pruskie oświadczyło, że w takim razie wypadłoby ufortyfikować most malborski, na co potrzebny byłby fundusz najmniej 400,000 talarów. Dziwna rzecz zaprawdę, jak Prusy pomimo najciślejszej z Rosją przyjaźni, jednak już otoczeni szeregiem licznych fortec z tej strony, myślą jeszcze lepiej się zastronić od cywilizacyjnej misji Moskwy.

* Kolej rządowa węgierska zaprowadziła przy pociągach ogrzewanie wagonów za pomocą pary, co ma być dogodność za sobą, że temperatura może być do woli niższą lub podniesioną, a ze względów humanitarnych tę zaletę, że i wagony 3-ciej klasy będą ogrzewane.

* W tym roku odbędzie się w Berlinie co dwa lata się ponawiająca wystawa dzieł sztuki współcze-

którym występuje do ekonomicznej walki.

Krótki przykład najlepiej to objaśni. Dajmy na to, że przedsiębiorca nie mający współzawodników, korzystając z monopolu faktycznego czy prawnego narzuca robotnikom cenę pracy taką, że mu jego przemysł przynosi kilkakrotnie więcej, niż w normalnym biegu rzeczy przynosić powinien, — przedsiębiorca taki eksploatuje robotników. Lecz jeżeli robotnicy, korzystając z dobrowolnej lub wymuszonej postrachem na jednostkach jednomyślności, narzucają przedsiębiorcy cenę pracy taką, przy której kapitał jego nie może nawet wówczas, gdy zakład idzie dobrze, przynieść mu odpowiedniego zysku, w takim razie ci robotnicy chcą eksploatować przedsiębiorcę w poprzednim przypadku.

We wszystkich więc zatargach kapitału z pracą granicą powinna być sprawiedliwość. Rozsądnienie sprawy polubowne, sumienne ocenienie obustronnych warunków bytu jest jednak zadaniem niezmiernie trudnym. Dlatego strony nie mogą się pogodzić uciekając się do walki, w której nie słuszność sprawy lecz możność przetrzymania się rozstrzyga.

W walce takiej albo zwycięża kapitał, gdy nędza zmusi robotników wrócić do pracy i wtedy przedsiębiorca staje się panem ceny i jeszcze bardziej eksploatuje robotnika, albo zwycięża praca. Panami ceny w takim razie stają się robotnicy i mogą, jeżeli rozsądnie pojmują następstwa swego położenia ograniczyć się na postawieniu słusznych warunków kapitałowi, albo też pójść dalej niż im słuszność pozwala, sparaliżować przedsiębiorstwo i zadać klęskę samym sobie.

Jakiż bowiem być może rezultat takiej walki w razie jeśli robotnicy zwyciężą i narzuca przedsiębiorcom ceny niezastosowane do ich możliwości i do miejscowych stosunków przemysłu? Ten tylko, że przedsiębiorstwa które przynosiły zysk mniejszy, które opierały się właśnie na taniości, muszą poupaść, a przetrwają kryzysy takie tylko, których podwyższenie płacy robotników nie naraża jeszcze na straty. Nieodwołalnym skutkiem tego jest zmniejszenie potrzeby robotników, zmniejszenie ilości pracy jaką przedsiębiorcy ofiarować im mogą. Jeżeli zatem skutkiem zwojy robotnicy otrzymują płacę wyższą, za

to większa ich liczba pozostaje bez roboty, albo też częściej każdy jest narażonym na przerwę w zarobkowaniu. Tym sposobem ofiarami wojny z przedsiębiorcami padają ostatecznie robotnicy, a w ich liczbie tacy przedewszystkiem, którzy nie odznaczają się większą zręcznością w pracy i których praca dlatego nie jest nazbyt pożądana dla przedsiębiorców.

Zwojy robotników zatem jeżeli nawet osiągną skutek, jeżeli zmuszą przedsiębiorców płacić nad możność, to skutek ten jest równy zeru, i wprost przeciwny socjalno-demokratycznej zasadzie równości, w imię której są przedsiębiorane. Mają na celu podnieść dobrobyt klasy robotniczej, i rzeczywiście zręczniejszych i zdolniejszych stawiają w położeniu korzystniejszym, ale za to mniej zdolnych i mniej zręcznych wtrącają w jeszcze większą nędzę. Ilość nędzy pozostaje zatem ta sama, ale rozkład jej na jednostki staje się jeszcze nierówniejszym i fatalniejszym dla społeczeństwa.

Rozumie się, że w ten rachunek nie wchodzi strata jakie samo trwanie zwojy za sobą pociąga, i że smutne następstwa zwojy

nych artystów. Wystawa mieścić się będzie w gmachu akademii królewskiej i trwać będzie do 6 października. Obrazy i inne dzieła można nadsyłać do 6 sierpnia na ręce dyrektora akademii.

* We Francji w kilku naraz miejscach zaczęto budować koleje żelazne mniejszej długości, jednoszynowe pomysłu inżyniera Larmaniat. Do biegu pociągu potrzeba tylko jednej szyny, gdyż drugie koła idą po drodze zwyczajnej. Gdzie drogi równe i pogórzyste, tam komunikacja podobna bardzo łatwa, gdyż koszt takiej kolei są niewielkie; i tak wiorsta drogi kosztuje około 10,000 franków, parowóz do 20,000 złr. wagon około 3000 złr.

* Nowa komedia czteroaktowa Wiktoryna Sardou nosi tytuł *Fernanda*.

* Cesarz Napoleon płaci za łożę w teatrze wielkiej opery 100,000 franków, w operze włoskiej i komicznej po 30,000 fr. w teatrze „Gymnase“ 10,000 fr. a w Odeonie 8000 fr. W innych teatrach płaci za łożę każdorazowo 500 franków.

* Straszny wypadek zaszedł w domu obłąkanych w Rzymie.

Trzy lata temu, niejaki Ducci czy Pucci, z Palestyna, zamordował jednego ze swoich przyjaciół. Jego proces włócił się nadzwyczaj leniwo. Sąd zdawał się skłaniać do skazania go na karę śmierci, ale jego zachowanie się w więzieniu pokazało, że jest obłąkanym, w skutek czego umieszczono go w szpitalu, gdzie tak się spokojnie zachowywał, że go mało strzeżono. W zeszłym tygodniu obłąkaniec zrywa się z łóżka bardzo wcześnie, rzuca się nagle na nieszczęśliwego posługacza nazwiskiem Ortolan, człowieka już podeśzłego i słabowitego, wyrwa mu nożyczki, którymi był zaopatrzony, i zadaje mu kilka ciężkich ran, po czem zaczął koło ofiary swojego szaleństwa tańczyć i śpiewać. Zwołani na pomoc stróże, w liczbie trzynastu otaczają go i wdziewają na niego żelazną koszulę. Zawiadomiony mons. Ricci pod którego zarządzeniem jest szpital, przyjechał na miejsce i rozkazał obłąkańca zamknąć do osobnej celki i z oka go nie spuszczać.

W trzy dni jednak po tym wypadku znaleziono go na tapczanie uduszonego. Koledzy posługacza chcieli się takim sposobem pomścić jego śmierci.

* D. 26 grudnia r. z. odbyło się w Bukareszcie otwarcie Rumuńskiego uniwersytetu wobec panującej pary, najwyższych dygnitarzy państwa i licznej bardzo publiczności. Ceremonia ta zakończyła się świetną ucztą, na której pito za pomyślność nowej instytucji, która ma rozwijać wyższe wychowanie młodzieży, prowadzić naród na drogę cywilizacji. Rektorem uniwersytetu mianowany Jerzy Costafior. Trudno dziś przewidzieć, czy uniwersytet ten będzie mile widziany przez Moskwę, która przywykła wychowywać u siebie młode rumuńskie pisklety, żeby z nich mieć potem wyborne narzędzia swojej polityki na Wschodzie.

* Dr. Bryden, lekarz indyjski, z długich poszukiwań nad cholerą wyprowadza wniosek, że wyziewy choleryczne wywiązują się w dolnym Bengalu, z kąd

pedzone bywają przez wiatry w tamtych stronach panujące „monsun“ i nabierają siły zabójczej łącząc się z wilgocią przebieganych krain. Według dra Bryden przy ściśle badaniu praw meteorologicznych można prawie z zupełną pewnością przepowiedzieć drogę pochodu tej strasznej klęski.

Kalendarz. Dziś św. Jana Chryzostoma biskupa jutro św. Karola Wielkiego i Walerego.

* Dnia 25 stycznia przed południem śnieg, wieczorem chwilowa pogoda. Termometr od — 2.3 zeszedł na — 7.2 R. Barometr popołudniu szybko szedł w górę, później zwolnił; stan jego o 6 rano dnia 26 był 330.80, termometru — 8.2 R. Wiatr zachodni słaby.

Teatr. Brak miejsca nie pozwala nam obszerniej zdać sprawy z przedstawienia *Kupca weneckiego*, które we wtorek w sali teatralnej zgromadziło liczną publiczność. W kilkowerszowej wzmiance niepodobna byłoby powiedzieć, jak znakomitym p. Rapacki był Shylokiem, ani porównać gry jego z grą artysty, który niedawno przedstawiał tę rolę na naszej scenie; niepodobna byłoby także ocenić gry innych artystów, którzy z powodu samej budowy utworów Szekspira często tak trudne mają na scenie zadanie, że odwieść się nie można, jeśli podobne dzieła nie wychodzą w pojedynczych częściach tak jakby tego wymagać było można. Dlatego studjum obszerniejsze nad Szekspirem na scenie naszej zmuszeni jesteśmy odłożyć do najbliższej sposobności.

REBUS.

(Znaczenie wczorajszej szarady: *Dzwonka*.)

Ostatnie wiadomości.

Wczorajsza *Presse* donosi, p. Kaiserfeld nie przyjął ofiarowanego mu prezesostwa w gabinecie przedlitawskim.

Czas donosi, że N. Pan przyjął propozycję ministrów, aby wejść w układy z p. Hasnerem o objęcie prezesostwa gabinetu, i że generał moskiewski Kirjew był w Pradze i konferował z przywódcami stronnictw.

Z Paryża donoszą, że deputowany Bancel zachorował na tyfus. W Creusot aresztowano

wtedy dopiero stają się strasznymi i groźnymi, gdy żądania robotników są wyższe nad słuszną. *Sprawiedliwe wymagania pracujących zaspakajane być powinny, ale ponieważ granic takich wymagań jest zawsze względem na miejscowe stosunki i możność przedsiębiorców, więc podwyższenie płacy w takim razie kładzie tylko tamę eksploatacji, ale nie zabija przedsiębiorstw.*

Zecerzy lwowscy, którym już raz właściciele drukarni popodwyższali ceny, powinni się dobrze zastanowić, czy ulegnięcie ich ponownym żądaniom nie spowodowałoby dla nich samych najopłakawszych skutków.

Prosty przykład liczbowy najlepiej objaśni myśl naszego artykułu, obawiamy się bowiem abymy mylnie przez kogokolwiek zrozumieni nie zostali.

Jeżeli przedsiębiorca płaci robotnikom 2 złr., wtenczas kiedy przedsiębiorstwo jego przy średnim odbyciu wyrobu przynosi mu taką

korzyść, że mógłby płacić 3 złr. i miałby zysk odpowiedni za swoją pracę i kapitał, w takim razie przedsiębiorca eksploatuje robotników i ci powinni i mają prawo bądź drogą polubowną, bądź nawet zmową i odmówieniem pracy żądać słusznej zapłaty. Tak samo przedsiębiorca eksploatuje robotników, jeżeli narzuciwszy im niskie ceny pracy podejmuje się, dla powiększenia swoich zysków, robotów za cenę niższą od słusznej i mogącej zapłacić za utrzymanie robotnika. W tym razie również jak w poprzednim słuszną jest za robotnikami. Jeżeli jednak robotnicy wymagają od takiego przedsiębiorcy za tę robotę nie 3 ale 4 złr., w takim razie robotnicy chcą eksploatować przedsiębiorcę, stawiają przedsiębiorstwo w takich warunkach, że dłużej istnieć nie może, zabijają je i z zamknięciem go sami pozostają bez pracy.

4 ułanów, który stawieni będą przed sąd wojenny, w Lyonie, oraz trzech robotników. W ciele prawodawczym Kératry interpelował ministra sztuk pięknych, gdzie się podziały dokumenta dotyczące korespondencji Napoleona I i zamachu bulońskiego. Minister odpowiedział że wyprowadzi śledztwo.

W Madrycie ks. Montpensier nie został wybrany.

Zamierzony pojedynek ks. Piotra Bonaparte i odbyły hr. Üxküllą dały soborowi powód do zajęcia się kwestją pojedynków, którą już dawniej sobór trydencki rozbił.

Dziennik Katkowa *Moskiewskie Wiadomości* otrzymał pierwsze ostrzeżenie, że artykuły wymierzone przeciw Prusom. Jest to dowód, że napady dziennikarstwa moskiewskiego na rząd pruski nie oznaczają bynajmniej oziębienia stosunków między Prusami a Mos-

TEATR POLSKI W KRAKOWIE.

We Czwartek dnia 27-go stycznia 1870 roku.

STARY KAWALER

Komedja w 4 aktach przez J. Korzeniowskiego.

OSOBY:

Anastazy Kątowicz, b. major . . . Pan Deryng.
Doktor Bańkowski, jego przyjaciół . . . Pan Wolski.
Jagnicki, ekonom majora . . . Pan Ładnowski ojc.
Podsędkowa Gryzmolska) siostry . . . Pani Wolska.
Jagnieszka Kątowiczówna) majora . . . Pani Ekerowa.
Julja . . . Pani Borkowska.
Marcin, stary sługa . . . Pan Eker.
Józefowa Ładnowska, klucznica . . . Panna Kwiecińska.
Walery . . . Pan Siedlecki.

Scena w Kątach Wielkich, wsi majora.

Początek o godzinie 7.

Kursa giełdy.

Kraków dnia 26 stycznia.			
Renta srebr.	70.75	70.50	Kol. w. byd. 69.— 68.—
Losy 1860 r.	98.50	98.25	Poż. p. 1864 155.— 154.—
1864 r.	119.—	118.75	1866 154.— 153.—
Obl. idemn.	75.50	73.50	Srebro . . . 121.50 120.50
L. zast. gal.	78.—	77.50	Dukaty . . . 5.80 5.65
„ b. hypot.	90.50	90.—	Napoleony . . . 9.80 9.75
„ polskie .	94.50	92.50	Imperjały . . . 10.15 10.—
„ likwidac.	78.—	77.—	Pruski kur. . . 1.83 1.82
Kol. w. wied.	67.—	66.—	Ruble pap. . . 1.52 1.51

TELEGRAMY

„KURJERA KRAKOWSKIEGO.“

Wiedeń d. 26 stycznia godz. 6 min. 20 po poł.

Akcje kredytowe	261.60	Akcje kol. Kar. L.	235.50
Lombardy . . .	243.20	Akc. angl.-węg.	—.—
Losy z r. 1860 .	98.10	Akcje anglo-banku	309.50
Losy z r. 1864 .	118.30	Akcje kolei rząd.	384.—
Akcje frnk.-aust.	104.50	Tramway . . .	144.50
Napoleony . . .	9.84	Kolej półn.-wschod.	—.—

Usposobienie giełdy: lepsze.

Berlin d. 26 stycznia godz. 2 min. 15 po poł.

Wiedeń krót. term.	82 1/4	Akcje kredytowe .	143 1/2
Długi term. . .	81 1/2	Kolej zach. czeska .	89
Warszawa kr. ter.	75	Kolej rząd. austr.	211 1/2
Banknoty rossyjsk.	75 1/2	Akc. kol. Kar. L.	97 1/2
Listy zastaw. pol.	70 1/8	Lombardy . . .	134 1/4
Listy likwidacyjne	57 1/4	Amerykańskie . .	92 1/4
Banknoty austr.	82 1/4	Metali . . .	49 1/4
Losy kredytowe .	87		

Usposobienie giełdy: stałsze.

Redaktor odpowiedzialny Żegota Wywiakowski.

Zwracamy uwagę na drugostronnie umieszczony inserat p. Emilji Pion udzielającej lekcje tańca.

Maszyny do szycia Singera

w NOWYM-YORKU.

Henryk Żychoń

Agent Maszyn do szycia

zeskłada KLEMENZA ROSENTALA

dla c. k. Szlaska, W. Ks. Krakowskiego
i Galicji,

ułatwia kupno Maszyn po cenach fabrycznych.

Dla dogodności stron częściowe wypłaty
umówione być mogą.Cenniki i rysunki maszyn prze-
syłają się na żądanie bezpłat-
nie. Listy franco przyjmuje
Ż. J. Wywiatkowski w Krako-
wie.
(42 5-10)

WAŻNE DLA ZAROB KULACYCH.

W ogrodzie pomologicznym
obok klasztoru Bernardynów
przy ulicy Bernardyńskiej pod L.
domu 40 są
**rozwinięte kwiaty
kamelji**
do nabycia.

NAKŁADEM

Ż. J. Wywiatkowskiego

wyszły

Modlitwy codzienne

dla

małych dzieci polskich

napisał Antoni Łodzia.

Egzemplarz 15 centów.

Skorowidz

dla księgozbiorów

ułożony w sposób tabelaryczny do
spisywania dzieł

nabyć można w składzie papieru przy
ulicy św. Anny naprzeciw Wszechnicy
Jagiellońskiej w domu narożnym dra
Balko.

Oprawny	złr. 1 cent. 25
„	„ 1 „ 80
nieoprawny libra	„ — „ 65

z dołączeniem drukowanych głosek do
oznaczenia spisu abecadłowego.
(43 6-7)

Uwaga.

Cztery osły do sprzedania, bliż-
sza wiadomość u W. Skorczewskie-
go przy ulicy Florjańskiej w skła-
dzie nafty.

Tabel, spisu uczniów szkół ludowych,
wraz z ich klasyfikacją — PP Dyrekto-
rowie i Nauczyciele szkółek ludowych
dostać mogą w Krakowie u Ż. J. Wy-
wiatkowskiego przy ulicy św. Anny na-
przeciw Wszechnicy Jagiellońskiej, dom
narożni pod liczbą 99.
(67 13)

Uwaga.

NAKŁADEM

Juljusza Wildta w Krakowie

jest do nabycia we wszystkich Księ-
garniach:

Peters K. Wieniec ulubionych
melodji narodowych, w łatwym
stylu ułożonych na fortepian.

Zeszyt I. zawiera: Polonez
Kościuszki. — Krakowiak. — Pije
Kuba do Jakuba. — Pomoc dajcie
mi rodacy. — Warszawianka. — Z dy-
mem pożarów. — Gwiazdka. — Ko-
łomyjka. — Krakowiak. — Wiosna.
— Arja z Halki. — Polak nie słu-
ga. — Marsz Poniatowskiego. — Kra-
kowiak. — Mazur Chłopskiego. —
Marsz żałobny Chopina. — Tysiąc
walecznych. — Mazur Dwernickie-
go. — Boże coś Polskę. — Dawne
czasy. — Listek. — Ruzia szukała
o chłodzie. — Śpiewka o waka-
cjach. — Już to śpiewasz skowro-
neczku. — Mazurek. — Jeszcze
Polska nie zginęła. Cena 1 złr.

Zeszyt II. zawiera: Nieszczę-
ście losem mym włada. — Krako-
wiak. — Ty pójdziesz górą. — Pieśń
obozowa. — Ojczyzny kraj. — Gon-
dola, śpiew z operetki. — Paziowie.
— Krakowiak. — Polonez. — Trzeci
Maj. — Dumka ruska. — Krako-
wiak. — Gdybym ja była słonecz-
kiem na niebie. — Matko nie o-
puszczaj nas. — Dawne czasy. —
Boże ojczy twoje dzieci. — Ober-
tas łobzowski. — Śpiew z operetki:
„Verbum nobile“. — Dalej w pole.
— Mazur Krynicki. Cena 1 złr

(62 2-3)

Odznaczone w Paryżu 1867.

Biały Syrop piersiowy pa-
na G. A. W. Mayera od-
dał mi w ciągu tej zimy
wyborne przysługi na chryp-
kę i zaflegmienie, co poświad-
czam niniejszem wedle naj-
lepszego przekonania.

Schotten, Górn. Hessja 4
lipca 1869.

C. Schlorb.

== Prawdziwy Syrop pier-
siowy jest zawsze do nabycia
w Krakowie w aptece p.
Wiktora Redyka,
i u p. Piotra Krokiewicza na
Stradomiu — w Bochni u p.
Wojciecha Pachuckiego — w
Tarnowie u p. W. T. A. Wie-
logórskiego — w Przemyślu
u p. Edwarda Machalskiego
— w Brzeżanach u p. Faden-
hecht.

Proszę uważać na pieczęt-
kę i etykietę.

Każda flaszka opatrzona jest
moją firmą wytłoczoną w szkło

== Zapewione od fałszowania
i naśladownictwa znakiem ochron-
nym wedle c. k. patentu z dnia
7 grudnia 1868, do L. 130/645.

Najdzielniejszym środkiem nisz-
czącym łupież na głowie jest **Wo-**
da Morasa a oprócz tego wzmac-
nia porost włosów.

W Krakowie jest do nabycia w
aptece Wiktora **Redyka** na ma-
łym rynku.
(41 2-5)

A. Moras et Comp.

Nakładem J. Engelhorna w Stut-
gardzie wychodzi

„GEWERBEHALLE”

1870.

rocznie 12 poszytów po 60
kr. w. a.

Bogaty zbiór ornamentów i wzor-
ów wszelkich przedmiotów sztuki
w zastosowaniu do rękodzieł, z
szczegółowemi rysunkami w natu-
ralnej wielkości i z objaśnieniami
użycia.

Roczniki z lat 1863 — 1866 na
być można po 5 złr. 70 kr., 1867
— 1869 po 6 złr. 88 kr. w. a.

nabyć można w księgarni
F. Baumgardena w Krakowie.
(56 3-3)

LEKCJI TAŃCÓW

udziela była artystka baletu War-
szawskiego

EMILJA PION

w domu pod l. 17 w Rynku
naprzeciw straźnicy ogniowej.
(64 2-2)

Nież podpisany, właści-
ciel fabryki pudretty w
Krakowie wyjechał za
granicę, na dłuższy prze-
ciąg czasu, a mianowi-
cie do Niemiec, Belgji i Francji,
celem obejrzenia podobnych fa-
bryk, aby najnowsze ulepszenia
wprowadzić do swego zakładu.

Jan Miezb.

(65 2)